

1.

Časopis pro příznivce asistenčních psů

Helppsí -2/07

Občanské sdružení Helppes – Centrum výcviku psů pro postižené o.s. Vám přináší druhé letošní číslo časopisu Helppsí, abyste se dozvěděli o tom, jak vnímají dění v Helppes naši klienti a spolupracovníci. Měl by to být časopis pro pobavení a občas i pro poučení. Své články a postřehy zasílejte na adresu kacka@helppes.cz a do předmětu zprávy uveďte „ Helppsí“.

Jak se stát cvičitelem asistenčních psů?

To není návod, ale příběh jednoho moc odvážného člověka. Všechno to začalo v červnu 2004, kdy se nám ozval chovatel plemene zlatý retriever a majitel chovné stanice Hašlerka, pan Jiří Tománek. Sdělil nám své přání. Nejúspěšnější fenka, která se narodila v jeho chovné stanici – Arinka Hašlerka je v očekávání a protože to budou její poslední štěňátka, chtěl by právě po ní potomka – fenku, ale protože je vozíčkář, chtěl, aby byla vycvičena jako asistenční pes.

První schůzka: „šok“ z Jirky jsme zažili, jen co jsme vystoupili z auta. Zaparkovali jsme v malé vesničce, před malebnou chaloupkou a před bránou nás čekal Jiří na vozíku, na sobě měl pracovní zástěru, na klíně kocoura a vedle něj seděla

2.

zakladatelka jeho chovu, stará fena zlatého retrievera Berenikka of Blue Erinor – prostě Tománkovic Miluna. Hned jsme si připadali, jako když jsme se propadli o století nazpátek. A to jsme ještě neviděli nádhernou keramickou dílnu, ještě hezčí výrobky, chov obřích králíků, slepic a perliček. Jak ten chlap na vozíku, žijící sám jen s Milunou, může zvládnout takové hospodářství ??? Požadavky na výcvik odpovídali tomu, co jsme viděli: „Potřebuju, aby mi přitáhla vozík, když spadnu do kopřiv. Potřebuju, aby mi otevřela dveře, když jedu s kosou a košem na trávu, tak nemůžu přes to všechno dosáhnout na kliku. Potřebuju, aby nosila košík s krmením pro..... Chtěl bych, aby mi přinesla zvonící mobil, když si ho zapomenu doma a jsem v keramické dílně, aby mi podala, co upadne na zem, aby mi pomohla, když se svlékám...“ A tak podobně.

Dohodli jsme se, že když bude štěně zdravé a pro práci asistenčního psa vhodné, půjde ve správném věku do výchovy a výcviku a vrátí se mu jako hotová asistentka. Dne 14.7.2005 se narodil ten malý bílý chlupatý zárazek - Cherry Tomanek Sonak. Jiří nám Cherryнку přivezl již ve věku 6ti měsíců, protože ho ta malá uličnice dost zlobila a z vozíku výchovu štěněte hůř zvládal. Potom jsme vychovávali, cvičili a připravovali Cherry na její budoucí poslání, šlo to docela hladce a náš příběh dostal spád na rekondičním pobytu v Doksech, kde se Jiří se svou fenkou již sevíčoval.

Jiří je sportovec a měl víc energie, než jeho mladá pomocnice. Aby ji „neucvičil k smrti“, půjčili jsme mu tu a tam fenu ve výcviku, Betyнку. Pozorovali jsme, jak si vede a vedl si moc dobře. Vozík mu vůbec nebránil v tom, aby dokázal velmi dobře zúročit své dlouholeté zkušenosti chovatele a cvičitele psů. Ještě lépe si ale vedla Betka, která do té doby nechodila dobře vedle invalidního vozíku. Zjistili jsme, že i takový „trvdolín“ jako byla Betyнка, velmi rychle pochopí, že Jiří z vozíku nevstane a je to ona, kdo se podvolí. S Jirkou jsme se dohodli, že by ho taková práce bavila, a začali jsme s jeho proškolením a pomalu začal dostávat i psy na výcvik. Je jasné, že nedovede všechno, protože ho jeho postižení limituje, ale výcvik asistenčních psů je týmová práce a Jiří se stal nedílnou součástí fungujícího týmu Helppes – Centra výcviku psů pro postižené o. s. Jeho úkolem je zejména přivyknutí psa na invalidní vozík, ovladatelnost u vozíku a nevšimavost k domácím zvířatům – kocour, králíci, slepice, perličky ad., ale i speciální práce – psí „studenti“ tak chodí k Jirkovi na „praxi“. Dostává do výcviku psy rozpracované a dobře socializované, aby neměl problémy s hygienou a

3.

s přivoláním. Z jeho asistentky Cherrynky se pomalu stává profesorka Cherrynka, protože k nim stále chodí nové a mladší Toscy, Dolinky, Emilky, Netynky, Barušky - prostě psi studentky a ona jim ukazuje, jak se to dělá. Naše spolupráce s Jiřím je velmi cenná, protože psi mají možnost ještě před tím než jdou do služby poznat, jaké to je mít pána, který se pohybuje na vozíku. A nejen to – Jiří je i velkou motivací pro naše klienty – budoucí či novopečené majitele asistenčních psů, protože je zářným příkladem toho, že i člověk, který místo nohou používá kolečka, může najít uplatnění a náplň života i v nevhodných oborech a svým prostřednictvím pomáhat a nacházet chuť do různých aktivit ostatním vozičkářům.

Kateřina Studená

Povídka od nevidomé Milušky Moreové a její Konvalinky

Psi si povídají

„Haf, haf, já hlídám dům a střežím kdo jde kolem. Občas pozlobím lidi, někdy až vystraším, že k nám ani nejdou. Další pes povídá: „Hm to nic není. To já jsem pes záchranářský a pomáhám lidem když se topí, nebo když jsou v horách zavaleni pod sněhem. To je užitečnější práce, než být u boudy.“ „Tss“ udělá pes u boudy na záchranářského: „Nedělej, že jsi něco víc, nemám to rád já za to nemohu, že mě pán nevytvořil tak jako tebe.“ „Já jsem pes, který vede nevidomého člověka. Musím umět 40 povelů a k tomu mě ještě pán učí nově, jako třeba štěkej, podej mi mobil. Jsem skoro celý den v postroji a ve střehu, aby se nám dvěma nic nestalo. No řeknu vám přátelé, že za celý den jsem rád, že to mám za sebou, a že dostanu něco k snědku. My labradoři jsme strašně mlsní, ale svou práci dělám rád. Občas dostanu od pána pamlsky, občas vyhubováno. Jo jo přátelé, lidé jsou zvláštní tvorové! Někdy přijdou, že se chtějí mazlit a někdy, když mám radost a udělám nějakou nepochůbku tak nadávají. Tak kdo to má lepší?“ Pes u boudy řekl: „Hm myslím, že všichni máme psí život, ale všichni jsme k něčemu užiteční. Ty vodiš nevidomého člověka, ty zachraňuješ lidi a já jsem u boudy a hlídám barák. Včera mi malá Barunka slíbila, že mě dneska vezme na velkou procházku.“ Všichni tři ulehli a usnuli. Sluníčko jim hřálo na čumáčky a každému se zdál krásný sen o tom, jak jsou všichni šikovní a užiteční.

Nákup v Tesco

Mám nemocné srdce, jsem kardiak. Mám speciálně vycvičeného asistenčního signálního psa, vlastně fenku Deizy, která dokáže předpovědět můj záchvat

4.

předem. Doprovází mě všude, tedy i na nákupy. Nemívám s přístupem do obchodů žádné problémy, protože moje psí průvodkyně na sobě nosí asistenční dečku s logem Helppees – to je organizace, která ji pro mě vycvičila. Ve středu 13.6.2007 jsme byly na nákupu v Tesco ve Stodůlkách. Jeden člen ochranky mě zastavil a chtěl nás z obchodu vykázat. Neposlouchal co říkám, na průkaz ZTP i na služební průkaz asistenčního psa se odmítl vůbec podívat a potom zavolal Městskou policii. Přijeli rychle a jen se na nás usmáli a dotyčným sdělili, že zaplatí výjezd, když se neřídí vyhláškou z roku 2002 č.347/2002 Sb. ("O hygienických požadavcích na prodej potravin a rozsah vybavení prodejny podle sortimentu prodáváných potravin"), která upravuje vstup vodících a asistenčních psů do prodejen potravin a restaurací. Velmi mě potěšilo a překvapilo, že se nám přišel osobně omluvit manager Tesca a řekl, že si nás váží jako zákazníků a popřál nám příjemný nákup. Víte, že vyhláška z roku 2002 č.347/2002 Sb. je jediná vyhláška, která upravuje práva asistenčních a vodících psů a že jsme vlastně měly štěstí, že jsme byly s Deizy v obchodě s potravinami a ne třeba v železářství? Tam by člen ochranky byl vlastně v právu. Tím chci pouze říci, že legislativa, týkající se asistenčních a vodících psů je nedostatečná a že moje srdce si nevybírám, jestli vypovím službu v pekárně, na úřadě nebo v obchodě s náradím. To se ale týká všech handicapovaných bez rozdílu.

Jana Kubátová a Deizy

A co Vy, máte problémy s přístupem Vašeho vodícího či asistenčního pejska do obchodů a podobně? Napište nám o problémech, které by bylo možné řešit a naopak, kde Vás rádi vidí a třeba se na Vás a Vašeho pomocníka i těší.

Něco pro zasmání

5.

6.

Káťa a Škubánek - Najdi 10 rozdílů

7.

DESET RAD PSÍ MÁMY ŠTĚŇÁTKŮM

- Dopiluj svůj nevinný pohled k naprosté dokonalosti, potom ti nedokážou nic odříct.
- Pomalu kruž kolem svého jídla, znechuceně se v něm hrabej čumáčkem, určité potom dostaneš něco lepšího.
- Vřť tak dlouho ocáskem, až tě pustí do své postele, ze začátku se tam tolik neroztahuj, ale později se natáhni tak, jak potřebuješ, tak abys měl hodně místa a mohl pohodlně spát.
- Na všechny povely se tvař velmi hloupě a reaguj na ně jen tehdy, když za to bude nějaký pamlssek.
- U jídelního stolu si vždy sedni k tomu, kdo nedojídá, uvidíš, že mu vždy pro tebe něco upadne.
- Nikdy nelov a nepronásleduj sousedovu kočku a slepice, ale vždy jen ty opravdu cizí.
- Spřátel se s řezníkem, zůstaň způsobně stát před výlohou jeho krámu a vřť pěkně svým ocasem a tvař se velmi mile.
- Nevyhrabávej díry ve vlastní zahradě, nebo se u toho nenech nachytat.
- Nelov králíky, běžce, cyklisty a auta, protože jinak na tebe čekají doživotně procházky pouze na vodítku.
- Doved' svého pána nenápadně k cukrárně a dej mu jasně najevo, že právě vanilková zmrzlina je tvoje nejoblíbenější.

PROČ JSOU PSI LEPŠÍ NEŽ DĚTI?

Protože:

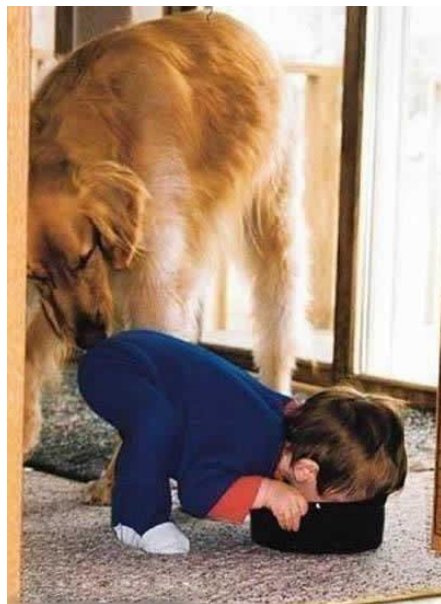
- Připravít psa na zimní procházku netrvá hodinu.
- Neumí lhát.
- Neodmítá odpoledne spát.
- Nemusíte mu pořizovat vlastní mobil.
- Neotravuje s tím, že chce sourozence.
- Je mu jedno, jestli je hrášek umazaný od bramborové kaše.
- Průměrné náklady na psí školné dělají 42 dolarů, kdežto u dítěte je to 103 000 dolarů.
- Naučí se čistotnosti během 3 měsíců.
- Nestydí se za vás, když si zpíváte na veřejnosti.
- Když se nepovede, nikdo to nemůže svádit na vaše geny.

8.

Pár tipů na téma: Pes v kuchyni aneb co do misky

9.

O pejskovi a kočičce

Žili byli pejsek a kočička. Pejsek byl pěkně čuně, když šel domů ze zahrádky do kuchyně, ani si gumáky s hnojem na podrážkách nesundal. Zato kočička, fíflena jedna, si každé ráno dezinfikovala celé tělo, aby náhodou něco nechytla. Když jednou dostala z té dezinfekce vyrážku, křikla na pejška:

„Čuňasi, to mám z toho tvýho věčnýho bordelů. Víš, jak to svědí?“ mňoukala a drbala se o zeď.

„Aby ses nezbláznila, tak vomejeme podlahu,“ odušil pejsek.

„A jak, ty chytráku? Hadr ani kartáč nemáme a v kýblu pěstuješ ten hnus na hašiš.“

„Už ne,“ odpověděl pejsek a kápl si do očí kapky, aby neměl tak zčervenálé bělmo.

Kočíčka si ho prohlížela a pak mu řekla:

10.

„Psisko jedno prašivý, ty máš takovou tvrdou srst, tak tě použiju místo kartáče,“ a než se zhulený pejsek stačil začít bránit, povalila ho kočička – oblečená v atombordelu – do hnoje a už drhla podlahu o sto šest.

„Ty krávo nebeská, to mi zaplatíš!“ ječel pejsek, když zjistil, že mu za parketou zůstalo ucho.

„Se nezblázni, máš druhý,“ houkla kočička skrz plynovou masku a dodělala dílo zkázy.

„Ták, podlahu máme krásně umytou, vydrbanou, jedna radost,“ pochvalovala si kočička.

„Je to tu samá louže,“ křikl na ni smrdutý pejsek, a než se stačila kočička vzepřít, popadl ji v pase, serval z ní, co se dalo, a už louže vytíral.

„Ty hnusáku !!!“ pištěla kočička, když viděla, jak se její sněhobílý kožíšek mění v cosi. V cosi velmi nelichotivého.

„Ták...“ pochválil se pro změnu pejsek, „teďka je to tu i suché.“

Už si chtěl nazout zahnojené gumáky, když tu si všiml, že se do nich nevejde.

„No to je hezký, mám toho hnoje v kožichu tolik, že se do bot nevejdu,“ štěkal.

„A co já?“ fňukala kočička, která hrála všemi barvami – vyjma bílé.

„Pejsku, musíme se vyprat,“ zamňoukala.

„Jo jo...“ přitakal pejsek a chystal se skočit do řeky.

„Zbláznil ses? Do tý špíny? Máme přece pračku!“ mňoukla kočička a narvala pejška do přístroje.

Zapnula vyváření, ždímání a mandlování. Pak si přitáhla pohodlné křesílko a škodolibě sledovala pejška, jak se točí, vaří, peče, smaží a nakonec leze vymandlovaný ven.

„Ty jsi ale trdlo,“ posmívala se mu kočička.

To ale ještě chudák netušila, že pejsek si předtím venku připravil necky. Popadl kočičku a šup s ní do „dřevěné vany“.

„Blboune, nemáš valchu,“ chechtala se kočička.

„Ale mám struhadlo...“ odvětil jí s ledovým klidem pejsek.

Co se dělo dál vám, děti, příliš přibližovat nebudu. Poslechněte si zkrácený audiozáznam:

„MŇÁÁÁÁÁŮŮŮŮ, PRSK, UÍÍÍÍÍ !!, TY HAJZ..., MŇÁÁÁÁÁŮŮŮŮ, AŮŮŮŮŮŮ, NĚÉÉÉÉÉÉ, MŇÁÁÁÁÁŮŮŮŮ, ÁÁÁÁÁÁ, TO BOLÍÍÍ, MŇÁÁÁÁÁŮŮŮŮ....“

A když pejsek něžně vyprat kočičku, vytáhl ji bezvládnou a v bezvědomí ven, odtáhl ji zpět do domku. Tam jí opláchl rány stoprocentním lihem, takže se kočička okamžitě probrala a bolestí vyskočila patnáct metrů vysoko. Strop byl dva

11.

metry. Když si cestou zpátky prorazila druhou díru ve stropě, všiml si pejsek, že jsou sice čistí, ale strašně mokří.

„Kočičko, musíme se usušit.“

„Ano,“ hekla zničená kočička a vypotácela se ven.

Pejsek, který mezitím natáhl lano mezi dvěma stromy, pověsil kočičku za packy. Ta si lebedila na sluníčku, hned vedle pejska, který se také pověsil za packy.

Najednou na ně začala padat voda.

„Pomóc, zmokne nám prádlo !!!“ řval zpitomělý pejsek a hnal se domů jak vzteklej.

Kočička, také patřičně zblblá, ho následovala. Po chvílce vykoukli ven.

„Je po dešti, můžeme se zas pověsit,“ řekla kočička.

„Mám ti vzít štokrle a pytel na hlavu?“ zeptal se pejsek s nadějí v hlase.

Doufal, že se konečně kočička rozhodla nechat ho zdědit barák.

„Nech si zajít chuť, hyeno!“ hekla kočička a vyskočila zpátky na šňůru.

„Škoda...“ posteskl si pejsek a pověsil se vedle ní.

Ale netrvalo dlouho a opět začala padat voda. A tak se oba exoti schovávali a zase všeli, až si oba uhnali zápal plic. Aby taky ne, když byla půlka prosince, venku mrzlo, až praštělo, a ta voda, co na ně padala, byla zmrzlá.

„Ttttoo asi nebbbbyl dobbbrrrrý nnnnápad...“ drkotal v zimnici pejsek a poukazoval na mytí podlahy.

„Ale mmmmmáme tu čččisto!“ odpověděla kočička a polkla další Paralen.

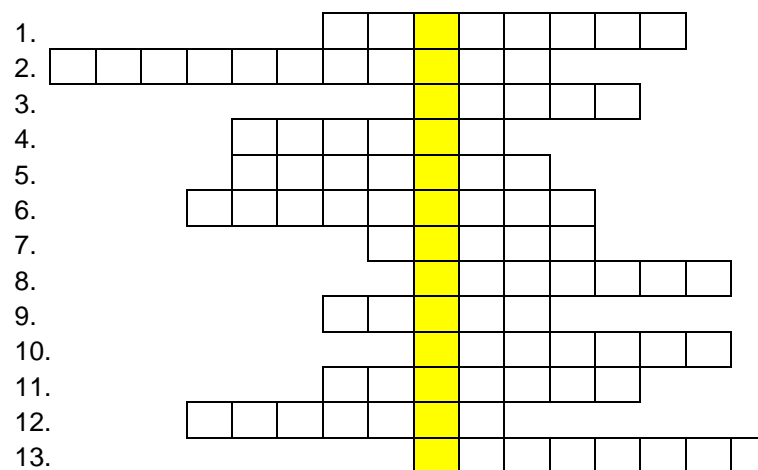
A protože čistota rovná se půl zdraví, byli oba za chvíli zase jako rybičky.

Studený, mokrý a samá šupina.

Vylušti tajenku

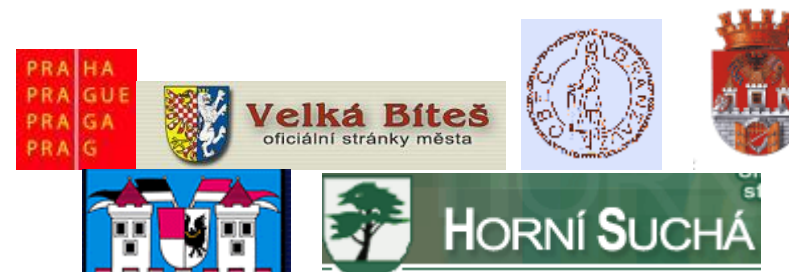
1. Pohádka o .....a kočičce
2. Velmi módní plemeno je ..... retriever
3. Nejoblíbenější psí hračka je .....
4. Jinak nevidomý.....
5. Jinak fenka je .....
6. Povinné je očkování psů proti .....
7. Povel pro položení psa .....
8. Jinak psí košík .....
9. Pes má ..... nohy
10. Kynologický sport, při kterém pes skáče přes překážkovou dráhu, je .....
11. Ve městě musí být pes upoután na .....
12. Psům i lidem je nejlépe ve výcvikovém centru .....
13. Slavnostní den asistenčních psů v Helppesu se jmenuje .....

12.

OZNÁMENÍ

Oznamujeme všem, že představitelé některých měst a obcí změnily svůj postoj k handicapovaným občanům a přispěly jim ze svého rozpočtu na jejich psí pomocníky. Protože už se nejedná o ojedinělá gesta, máme za to, že se blýská na lepší časy.

Hlavní město Praha, Velká Bíteš, obec Bransouze, Městská část Praha 5, Bílina a Horní Suchá

Mockrát děkujeme
Váš Helppes